

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 40 * 1. října 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

Mimořádný sněm

k volbě

patriarchy

VIII. PATRIARCHOU BYL ZVOLEN BRATR THDR. TOMÁŠ BUTTA, TH.D.

V Husově sboru v Praze - Dejvicích se 23. září od 9 h konalo zasedání volebního sněmu. Ve vedení zahajovací bohoslužby se střídali členové biskupského sboru. Kázáním na text Janova evangelia 13. kapitoly posloužil královéhradecký biskup a správce církve Štěpán Klásek. Zmínil, že jsme nedávno zakusili krizi úřadu patriarchy. Připomněl však jednoho z církevních otců, Augustina, který říkal, že je třeba nenávidět hřích, ale milovat hříšníka. Na evangelním textu zdůraznil, že Ježíš neumýval učedníkům hlavy, ale nohy a dokázal tak, že chce být služebníkem všech. Záleží na nás, jakého chceme mít patriarchy, hlavně bychom však měli mít na mysli, co poslouží druhým a je prospěšné pro naši církev.

Vlastní jednání bylo zahájeno po 11 h, kdy správce církve konstatoval, že z 296 náboženských obcí je zastoupeno 244 (tj. 82,4 %) a z celkového počtu 810 delegátů sněmu je přítomno 556 a 62 je řádně omluveno. Tím je splněna podmínka usnášeníschopnosti volebního sněmu. Po krátké modlitbě složili sněmovníci slib tohoto znění: „Slibujeme s pomocí Boží, že budeme při sněmovním jednání rozhodovat a volit podle svého nejlepšího vědomí a svědomí v duchu Písma svatého, církevních tradic a církevních řádů.“

Následovala volba dvanácti sčítatelů hlasů (zastoupeny byly všechny diecéze), předsednictva sněmu ve složení Stanislav Kubín, Vladimír Petratur, Milan Líška, Jana Šilerová, Lukáš Bujna, Karel Bican, Miroslav Pavlík, právní komise sněmu - Rastislav Mišura, Vladimír Vyskočil, Václav Böhm, Emil J. Havlíček, Jaroslava Švábová, David Tonzar, zapisovatelů (Jana Krajčířiková a

Olga Líbalová) a ověřovatelů zápisu (Jiří Čermák a Iva Pospíšilová).

Řízení se pak ujal místopředseda sněmu Stanislav Kubín. Sčítatelé hlasů si rozdělili sektory a zvolili vedoucím sčítatelů Jana Sladovníka.

Dalším bodem bylo schválení jednacího řádu volebního sněmu. K textu se sešla řada připomínek, které se především týkaly způsobu volby. Původní návrh totiž předpokládal, že v případě odstoupení jednoho z kandidátů by se celá volba zrušila a následovalo by nové vyhledávací řízení. Toto ustanovení bylo vypuštěno. Další připomínky byly k větě, že každý sněmovník může vystoupit jen jednou, a to na podporu kandidáta. Požadavkem bylo, aby mohly zaznít i případné kritické připomínky a delegát mohl vystoupit i několikrát. Delegáti rovněž požadovali, aby byli kandidáti přítomni rozpravě a mohli případně na některé kritické poznámky reagovat. Další připomínky byly technického rázu. Po jejich zapracování byl jednací řád drtivou většinou delegátů přijat (proti byl jen jeden a zdrželo se šest delegátů).

Po právním poučení a vysvětlení postupu volby (aby byl patriarchy zvolen v prvním kole, musí dostat minimálně 279 hlasů a musí hlasovat minimálně 406 členů sněmu) vyzval správce církve oba kandidáty, aby se sami představili.

Bratr dr. Tomáš Butta uvedl: „Od začátku, kdy jsem přijal úlohu kandidáta na službu patriarchy v Církvi československé husitské, musel jsem se připravovat na dvě možnosti. První možností je, že nebudu zvolen. V tomto případě je třeba přijmout rozhodnutí sněmu bez pocitu hořkosti. Člověk může přece něco dobrého konat pro

Sněm byl zahájen bohoslužbami s večerí Páně - na obr. slovenský biskup Jan Hradil a košický farář Ján Lauko

společností církve a Kristovu věc ve světě, aniž by musel být zrovna patriarchy. Už to, že jsem v průběhu vyhledávacího průzkumu ve vikariátních shromážděních získal 175 hlasů, považuji za důvěru a nezasloužené ocenění.

Druhou možností je zvolení; a v tu chvíli je potřebné, aby kandidát byl připraven pro zvláštní osobní nasazení, nové neznámé situace a změnu životního stylu. I když na tom podstatném – být svědkem evangelia Ježíše Krista – se nic nemění při zvolení do jakékoliv služby a funkce v církvi. Vyjádřil jsem se již několikrát v tom

smyslu, že chápu službu patriarchy jako vykonávání duchovní správy. Patriarchy je knězem Církve československé husitské. Když v loňském kritickém roce bylo nutné důkladněji se zabývat funkcí patriarchy v naší církvi z hlediska nauky a řádů, dospěli jsme k poznání, že patriarchy je jen jedním z biskupů, je jen jedním ze sboru duchovních. Jeho služba je zaměřena na celek církve, jak toto pojetí vychází z platných řádů naší církve, z Ústavy z roku 2002 a z Řádu duchovenské služby z roku 2004. Jde tedy o kněžskou službu, i když s větším okruhem působnosti. Patriarchy nemá přinášet své názory a mínění, ale v pokoře se snaží z Písma svatého hledat Boží sdělení pro konkrétní situace společnosti církve i jednotlivce.

V poslední době jsem slyšel řadu názorů, rad i výzev směřujících k mé osobě. Jedna z takových vět je: "Kdy-

byste byl zvolen, přejeme vám, abyste se nezměnil." Může se totiž stát, že funkce člověka mění. Před volbami do funkcí bývají lidé přátelští, vlídní, získávají sympatie, ale po volbě, kdy už mají své jisté, začnou se projevovat a jednat jinak. Změní se ve svém přístupu k druhým lidem. Místo osobního pastoračního zájmu o druhé může být ten, kdo získal určité postavení, zaujat jen svou vlastní osobou, funkcí a koncepcí; místo naslouchání druhým vydává nesmlouvavé příkazy a striktní rozhodnutí; místo přímého a otevřeného jednání používá diplomatické klíčky ve smyslu "úcel svět prostředky". Nebo jak praví rada pro tzv. "úspěšného" politika: "Jednat mravně, pokud je to možné, jednat amorálně, pokud je to nutné" (Hans Küng: Světový étos pro politiku a hospodářství. Vyšehrad Praha 2000, s. 97). Také se může stát

Dokončení na str. 3

Hlavní vojenský kaplan je z naší církve

Bratr Jan Kozler, duchovní naší církve, vystřídá k 1. říjnu ve funkci hlavního kaplana Armády České republiky římskokatolického kněze Tomáše Holuba.

Za účasti hlavních představitelů resortu Ministerstva obrany České republiky, Ekumenické rady církví a České biskupské konference byla 26. září vedena ekumenická bohoslužba ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze na Hradčanech. Po skončení bohoslužby se uskutečnil slavnostní akt předání funkce v reprezentačních prostorách Arcibiskupského paláce.

Jan Kozler byl prvním duchovním naší církve vyslaným do služby vojenského kaplana AČR a současně také nejmladším vojenským kaplanem v republice. Absolvoval základní vojenskou službu u Hradní stráže, kam v roce 2001 nastoupil do funkce vojenského kaplana.

V současné době pracuje v AČR devatenáct vojenských kaplanů, z toho třináct z církve Římskokatolické, dva z Církve československé husitské, tři z církve Českobratrské evangelické a jeden z Církve adventistů.

(red)

Hlasování o změnách jednacího řádu bylo jednoznačné

Máme holubičí povahu?

O Slovanech, a Češích zvláště, se to traduje, ale jak je tomu ve skutečnosti? Znamená to totiž mít letoru mírnou až něžnou.

Takový vzájemný vztah plný cukrování sice můžeme pozorovat třeba u mladých milenců na lavičce v parku. Jenže za nějaký čas ti samí dva na sebe řvou u rozvodového soudu a vyčítají si takové hrůzy v chování, že se diví i soudce a vy se ptáte, zdali se ta holubičí povaha neprojevuje právě teď.

Holub je pták s kráčivýma nohama, jehož odrůda v mnoha plemenech se občas na venkově ještě chová pro chutné maso. Naši městští holubi pocházejí vesměs z uprchlíků domácích chovů.

Je pravda, že pražské holuby míval rád skladatel Antonín Dvořák, jenže městští holubi bývají nemocní. A je to kletba civilizace, které se nelze zbavit. Jejich chemicky agresivní trus ničí okapy a střechy – to by tak ještě odpovídalo české povaze, kálíme na všechno.

Městští holubi nemají respekt ani před nepochybnými autoritami. Pokáleli i řadu kovových soch před londýnským Westminstrem, nejhůř ze všech dopadl Richard Lví srdce – je pocákaný od holubů i s koněm. Jediný Winston Churchill je bronzově čistý, protože mu instalovali do hlavy elektronické odpuzovací zařízení.

Ani jinak holubí a holubičí povaha jako příklad mírnosti vhodná není. Holubi jsou vzteklouni a jakž takž se snesou v páru – jinak jen na vzdálenost úderu zobákem a ten, jak můžeme pozorovat u holubů usazených na římsě, asi pořádně bolí.

A že hejno lítá spolu? Zřejmě se hlídají navzájem, aby některý nenašel lepší sousto – to taky známe z lidského světa. Sameček holuba není žádný kavalír, když jeho družku opustí hnízdo, pronásleduje ji, nenechá ji ani najíst a napít, klove ji a honí zpátky. Může se to vykládat jako starost o potomstvo, ale spíš si takhle hlídá svůj sexuální objekt.

Prostě, dámy, pozor na muže s holubičí povahou. Jenže, co udělat, pánové, když vám ta vaše holubice pořád někde lítá...?

(Im)

Z kazatelského plánu

17. NEDĚLE PO SVATODUŠNÍCH SVÁTCÍCH

Mít jazyk, který podpírá

Vyznat víru v Ježíše Krista je vážná věc, za kterou je třeba vzít na sebe plnou odpovědnost. Vyznání má vyústit v následování Pána, při němž se Kristův následovník nesmí zaleknout sebevětších těžkostí a obětí jakéhokoli druhu. Má být připraven a ochoten jít se svým Pánem kamkoliv. Také slovo je čin. Má sílu. Může způsobit dobré i zlé věci, píše Jakub. Skutečný Kristův následovník umí držet na uzdě svůj jazyk. Ví, jak ho má užívat. Vyvaruje se řečí neužitečných nebo dokonce poškozujících bližního a urážejících Pána, v jehož službě jsme. Křesťan i slovem hledí činit to, co je milé Bohu, neboť tak se tomu naučil od svého Mistra.

Vstup: Iz 50,4-7

Tužby:

2. Abychom jako Kristovi svědkové žili statečně, pravdivě a čestně, abychom sloužili svému Pánu vším, co říkáme i činíme...
3. Abychom neměli strach přiznávat se k Pánu i tehdy, kdy za to můžeme sklidit posměch a přikochání...

Epištola: Jk 3,1-12

Evangelium: Mk 8,27-36

K obětování: Mt 12,36-37

Závěrečné čtení: Pj 1,20-33

Modlitba:

Děkujeme ti, Pane Bože, za každé tvé oslovení. Zejména za to, že jsi nás poctil pozváním, abychom se stali následovníky tvého Syna. Rač nám dát sílu k tomu, ať umíme na tvé zavolání odpovědět vždy tak, jak se tobě líbí. Kéž naše slova i skutky jsou a zůstanou pravým křesťanským svědectvím.

Vhodné písně: 44, 85, 104, 200

NENÍ POKLAD JAKO POKLAD

Myslím, že většina těch, kdo se scházíme v našich sborech kolem stolu Páně, si ještě živě pamatujeme na dobu, kdy i na základní věci denní potřeby jsme stáli nedobrovolně frontu v obchodě. Nejen to, my jsme i pozorně sledovali, kdy se to či ono zboží na krámě objeví.

Obecným znakem té doby byla i záměrně a přitom pokrytecky pěstovaná společenská rovnost všech lidí. Pokrytecké to bylo proto, že i v této takzvané socialistické společnosti existovala skupina lidí, požívající jistá privilegia oproti většině obyvatelstva.

Doba a životní podmínky společnosti se však radikálně změnily. Nabídka zboží, rozmanitých služeb a takzvaných příjmů života je dnes tak veliká a rozmanitá, že to některým lidem doslova zamotalo hlavu a oni jednájí jako bez rozumu. Tak jsme svědky toho, jak si mnozí lidé myslí, ba jsou přesvědčeni o tom, že to všechno, co se nabízí a je k máni, by měli mít.

Mnozí tomuto mámení podléhají, ač jim to jejich majetková situace vůbec neumožňuje. Baží po věcech k životu nepotřebných a protože na ně nemají peníze a jejich touha po nich je pro ně nepřekonatelná, hleda-

jí všechny možné cesty a způsoby, jak peníze na předmět své touhy a chtění získat.

Sami tak vytvářejí podmínky pro to, aby se objevili jiní lidé, kteří učiní všechno pro to, aby tímto touhám a mámením myslí vyšli vstříc. Činí to tak, že vytvářejí pro tyhle všeho lačné nenasycené lákadla a svody, zahalené do líbivých řečí o štěstí, které na tyto zoufalce čeká, vstoupí-li do jejich obchodů a budou v nich ochotni utratit za bludičku bezprávného zbohatnutí i to málo, co jim ještě zbývá.

Ústředním slovem tohoto marnivého světa her a sázení je štěstí. Jeho podivnou a nebezpečnou vlastností je, že má za dvojče slovo pokušení. Můžeme klidně říci, že lidé, o nichž dosud řečená slova platí, jsou jakýmsi hledači pokladu. Potíž je v tom, že jejich honba za bludičkou jimi vysněného pokladu a cena, kterou za to platí, nedopadají jen na ně samotné. Jsou tím vším zasaženi také jejich blízcí, i oni, ač nedobrovolně, platí leckdy krutou daň.

Otevřme teď v tomto našem uvažování evangelium Kristovo. I tam a přímo z úst Ježíšových můžeme slyšet řeč o pokladu a o tom, že by člověk o jeho získání měl usilovat. Je

však jeden zásadní rozdíl mezi výzvou Ježíšovou a vyvoláváním provozovatelů heren a loterií. Tito chtějí předem dobře zaplatit za nejisté zboží. Ježíš nabízí a ukazuje cestu k získání pokladu zadarmo, bez peněz. Stačí mu jen otevřené uši a srdce člověka. Ano, to srdce by mělo být plné touhy po pokladu, který Pán Ježíš, Boží Syn, nabízí a dává jej tomu, kdo v něho uvěří, a tak dovolí, aby on sám, mocí Boží a obětující se láskou, mohl začít tohoto člověka proměňovat. S touto proměnou myslí a vůbec celého způsobu života je spojeno zaslíbení podílu a účasti na věčném životě v království nebeském.

Důležité je, že naplňování tohoto zaslíbení se děje už teď, v tomto čase, skrze naši důvěru a poslušnost Božího slova, jako závavek před jeho konečným naplněním při druhém příchodu Ježíše Krista v jeho moci a slávě, aby vzkřísil mrtvé a vykonal poslední soud.

Naplnění tohoto zaslíbení je onen poklad v nebi, na jehož utváření a získání se smíme a máme spolupodílet s Boží milostí v Ježíši Kristu svojí poslušnou vírou v tomto čase našeho pozemského putování.

Jan Hálek

Nad Písmem

SYN ČLOVĚKA BUDE MUSET MNOHO TRPĚT

Mk 8,27-35

Každý, kdo odvádí dobrou práci, nejprve se rozmyslí a plánuje. To dobře věděl i Pán Ježíš, že je třeba při práci postupovat plánovitě. Pro mnohé se může Ježíšovo veřejné působení jevit jako bezcílné pobíhání z místa na místo a nesouvislé přednášení poučných příběhů a sentencí. Je to však mylné zdání. Čteme-li pozorně evangelia, najdeme v Ježíšově kazatelské činnosti systém a plán. Například můžeme pozorovat, že Ježíš mluví k zástupům lidí, celé zemi, ale zároveň si vybírá i užší skupinu učedníků-spolupracovníků, volí jich dvanáct, které pak nazývá apoštoly.

Z pozorného čtení můžeme též rozeznat Pánův učební plán. Dnešní text Markova evangelia nám referuje o jakési závěrečné zkoušce Mistra školení. Nejprve se ptá svých žáků-učedníků na to, co se o něm mezi lidmi povídá, a klade jim otázku: „Za koho mne lidé pokládají?“ Apoštolové odpovídají: „Za Jana Křtitele, za Eliáše a některé za jednoho z proroků.“ A nyní přichází hlavní zkušební otázka: „A za koho mne pokládáte vy?“ Chce nyní vědět, tak jako každý učitel, zda-li žáci vědí či pochopili, co jim kantor chtěl říci, naučit a ukázat. Petr jménem dvanácti odpovídá: „Ty jsi Mesiáš!“ Poprvé nahlas zaznívá z lidských úst vyznání víry v Ježíše Nazaretského jako Krista, poprvé je tu veřejně vyslovena víra, která pak odlišovala křesťanskou pospolitost od pospolitosti židovské.

Jak přijme Ježíš toto vyznání? Slovo Mesiáš mělo tehdy zcela pevný obsah v židovském očekávání. Znamenalo eschatologického Božího činitele k řízení království Božího na zemi, syna Davidova, mocného a spravedlivého

vládce a splnitel národních a politických přání lidu. S tímto pojetím však Ježíš nesouhlasil a přísně domluvil učedníkům, aby nikomu neříkali, co právě vyznal Petr. A začíná mluvit o Synu člověka a poučuje učedníky, zcela zřetelně, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. Je to nutnost uložená shůry, předem určená Bohem a na Ježíše jako na Syna člověka vložena jako podstatná část jeho poslání. Ovšem Petr ani ostatní učedníci nemohou tyto Ježíšovy myšlenky pochopit ani snést. Pro židovství byla nesnesitelná představa, že by nositel Božího království měl trpět. Proto si Petr, mluvící dvanácti, bere svého Mistra stranou a přísně ho za tyto myšlenky kárá. Nyní zaznívá z Ježíšových úst velmi tvrdá věta: „Jdi mi z cesty, satane; tvé myšlení není z Boha, ale z člověka!“ To hrozné slovo satan je mířeno k Petrovi, který je prvním z apoštolů a je Skálou Církve. S tímto slovem si vybavujeme zlo, hříchy, zločiny, to nejhorší, co si jen lze představit.

Zde jde ale o něco na první pohled rozumného, logického, opatrného. Umět se vyhnout utrpení, volit bezpečnější cestu. Jak často i my volíme stejný postup v životním rozhodování! A přece zde zní Kristovo: „Jdi mi z cesty, satane!“ Je třeba přijmout Ježíšovo slovo i v tak náročném podobě. Je třeba vidět, že ten zlý působí i tam, kde bychom to nejméně čekali, kde vůbec nejde o hřích nápadný na první pohled, ale spíše o uhýbavý postoj, o kompromis, či zbabělost před Božími nároky.

Měli bychom v sobě vypěstovat určitý instinkt, který nám pomůže rychle

reagovat tam, kde i naše já si mnohdy rafinovaně dovede zdůvodnit, proč volit snadnější okliky a pohodlí před tím, co je spojeno s obětmi, prostě co je bolestivější, ukřižovanější.

Pán Ježíš se ptá i nás: „Za koho mne vy pokládáte?“ Měli bychom jednou provždy pochopit, že on je Boží Mesiáš, ten, který zde na zemi kráčí stejnou cestou kříže – pro naše spasení. Nikdo a nic ho z této cesty nemůže odvést, i kdyby to bylo myšleno sebelepe. Jediná možnost, jak být s naším Pánem a získat skutečný život, je připojit se k němu bez výmluv. Zamysleme se každý sám: Kdo je pro mne Pán Ježíš.

Jitka Pokorná

**Kdosi řekl:
Bylo mnoho lidí,
kteří se chtěli
stát bohem,
ale jenom jeden Bůh,
který se stal člověkem.
Svatý Bože,
děkujeme
za tvého Syna
a našeho Pána.
Děkujeme,
že můžeme vyznávat
víru v Ježíše Krista,
která má vyústit
v následování.
Prosíme,
zbav nás všech
pochybností, zbabělosti
a uhýbavých postojů,
abychom kráčeli
cestou pravého
křesťanského svědectví.
Amen**

VIII. PATRIARCHOU BYL ZVOLEN...

Dokončení ze str. 1
nebezpečím, že v církevní funkci se člověk povznese do světa iluzí a vzdělí se od každodenní reality v náboženských obcích. Pro představitele církve platí požadavek střízlivosti, neokázalosti a přiměřenosti podle slov apoštola: "Nesmyslejte o sobě vysoko, ale věnujte se všedním službám" (Ř 12,16 srov. Ř 12,3).

V předvolebních rozhovorech zaznívalo mínění, že patriarcha má být osobností stmelující, spojující, sjednocující a nikoli rozdělovající. Jednou z klíčových otázek je vztah patriarchy k ostatním biskupům a duchovním. Spory ve vedení a mezi duchovními vždy negativně ovlivňují život v náboženských obcích. Je užitečné pro celek církve, abychom se považovali navzájem za spolupracovníky a ne za konkurenty. Je důležité, abychom se dokázali radovat z obdarování druhých a nepoukazovali hned na jejich nedostatky, abychom pozvedali ruce k Bohu v čistotě, bez hněvu a hádek (1Tm 2,8), abychom přes všechnu odlišnost našich pohledů a názorů se dokázali setkávat u jednoho stolu Páně. Postavení patriarchy a jeho vztah k celku církve je otázkou podoby demokracie v Církvi československé husitské. Pojem demokracie se od počátku vyskytoval v dokumentech naší církve, například v prohlášení Národu československého z 10. 1. 1920, ale i například v kázáních dr. Karla Farského. Zrod naší církve je dějinně provázen vznikem a obdobím první republiky s humanitním a demokratickým smyšlením T. G. Masaryka. Demokracie má blíže ke spirituálním hodnotám, zatímco autoritářský systém k hmotným zájmům (srov. F. M. Hník: Edvard Beneš – filosof demokracie. Melantrich Praha 1946, s. 55n). Demokracie je velmi křehká a není samozřejmostí, jak nás poučilo 20. století. Demokracie má také své hranice. Kristovo slovo jako závazné zjevení Boží vůle je nad demokracií, neboť o něm se nehlasuje, ale má svou, na nás nezávislou platnost, jak již upo-

zořoval v roce 1930 dr. František Kovář (Deset let církve československé, s. 51). Demokracie sama o sobě ještě není zárukou, že většina vždy musí mít pravdu, ale na druhé straně není řešením, když menšina vnutí svůj názor většině. Demokratický typ vedení je protipólem autoritativního vedení. Demokratický typ preferuje společné rozhodování, zajímá se o názory členů a dovede respektovat jejich přání (srov. Říčan, R.: Psychologie náboženství, Portál Praha 2002, s. 139n). Patriarcha, chápe-li svou funkci jako službu celku, může napomáhat v dobrém slova smyslu demokratickým principům a atmosféře zdravé otevřenosti v církvi.

Chtěl bych v úsporné podobě vyjádřit priority, které se v mém pohledu v dané situaci ukazují být důležité: 1. Znovuobjevování hloubky liturgie jako radosti ze slova života, společné modlitby a daru Kristovy večere. 2. Teologická práce jako dialogické hledání pravdy evangelia. To má přímou souvislost s přípravou věroučných a sociálně-etických dokumentů v rámci probíhajícího VIII. sněmu. 3. Katecheze a křesťanské vzdělávání. 4. Zakoušení církve jako společenství založené na upřímných osobních vztazích. 5. Umožnění dětem a mládeži nahlížet své místo v církvi. 6. Rozvíjení aktivit kulturních, výchovných a diakonických. 7. Přiblížení a aktualizace náboženského dědictví české reformace. Znovu opakují, že koncepce není jen záležitostí jednotlivce, ale týmu a společného souhlasu církve. Víze, koncepce, programy obnovy jsou jistě důležité, ale ještě důležitější je obstat jako člověk, jako křesťan v každé náročné chvíli života, ať již máme nějakou funkci nebo nemáme. K tomu získáváme předpoklady tehdy, jestliže se podrobujeme Boží moudrosti: *Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svou rozumnost nespolehej* (Př 3,5).

Bratr slovenský biskup dr. Jan Hradil uvedl, že na Slovensku působí už 19 let. V období patriarchátu Jana Schwarze nebyl zván do Prahy, až když nastá-

ly problémy, pozval jej pražský biskup, aby tyto problémy pomohl řešit. Nepřipravil si žádný projev, proč by měl být zvolen patriarchou, protože má své vlastní úkoly na Slovensku – tam bude, i kdyby byl zvolen, po dva dny v týdnu. Má tam dobré zázemí i ve vztahu ke státní správě. Pokud by byl zvolen, hodlá přijmout úřad jen na kratší dobu, než budou vyřešeny problémy ve vztahu církve a státu.

Další důvod, proč ho nevolit, je to, že obdržel několik anonymů a dalších dopisů, které by akceptoval, kdyby nehovořily o věcech starých 30 let a navíc o věcech nepravdivých. Některé výroky z nich jsou nehorázné – chtěl odstoupit, ale to nejde – znemožnil by volbu. Byl nazván soudcem, přestože nikdy nepodal žádnou žalobu. Třikrát mu byl odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské služby, i když připouští, že někdy si to svým chováním způsobil sám. Pokud sněm chce zvolit nekontroverzního patriarchu, bude lepší, když dá přednost dr. Buttovi.

V další části vystoupili podle řádů na podporu dr. T. Butty jeden laik (br. Petr Hladík z náboženské obce Praha 2 - Nové Město, kde je dr. Butta farářem) a br. farář Benjamin Mlýnek. Na podporu dr. Jana Hradila vystoupili br. Vladimír Petratur z bratislavské náboženské obce a br. farář Ján Lauko. V další části vystoupilo deset delegátů, jejichž vystoupení byla většinou ve prospěch kandidátů a vyjadřovala především vůli patriarchu zvolit.

Po ukončení rozpravy a společném zpěvu tří slok písně "Přijď ó Duchu přesvatý" byli kandidáti vyzváni, aby provedli volbu, pokud mají zájem, a opustili jednací místnost.

Protože se mezi tím zaregistrovali další delegáti, bylo oznámeno, že ve chvíli volby je přítomno 572 delegátů a zastoupeno 249 náboženských obcí. Bylo tedy třeba, aby úspěšný kandidát získal v prvním kole minimálně 287 hlasů. Pak bylo přistoupeno k volbě.

Po přestávce a sečtení hlasů přišlo překvapení: Po více než dvaceti letech byl patriarcha zvolen už v prvním

Dr. Tomáš Butta při závěrečné modlitbě

kole. Odevzdáno bylo 559 hlasovacích lístků, z toho byly dva neplatné. Bratr dr. Tomáš Butta získal 375 hlasů (67 % platných hlasů), bratr dr. Jan Hradil 120 hlasů, 62 hlasovacích lístků bylo prázdných.

Správce církve tak konstatoval, že dr. Tomáš Butta byl zvolen VIII. patriarchou a pozval všechny na instalaci, která se bude konat 28. září v 15 h v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Poděkoval všem za účast na sněmu a za atmosféru spolupráce, která na něm panovala. Vyjádřil přesvědčení, že taková atmosféra bude panovat v celé církvi i nadále.

Bratr dr. Tomáš Butta oznámil, že volbu přijímá a poděkoval svému proti-

kandidátovi, že s ním nesl tíhu předvolebního času. Za účast na sněmu poděkoval všem delegátům, kteří pak pozorně vyslechli jeho modlitbu.

Po společném zpěvu poslední sloky písně č. 43 a požehnání nově zvoleného patriarchy správce církve sněm ve 14.45 h ukončil.

Delegáti sněmu byli tak po mnoha letech svědky naprosto nekontroverzního průběhu volby patriarchy, což ukázalo, že se krizi posledních let podařilo vyřešit, a vyjadřuje to i naději do budoucnosti, že se naše církev vrací ke svému poslání vyjádřenému v preambuli, a to "naplnit současné snažení mravní i poznání vědecké Duchem Kristovým".

(red)

Modlitba patriarchy

J 10,15

Vzývám tě a chválím tě, dobrý Pastýři a náš Pane Ježíši Kriste, který vedeš svůj lid dějinami až k dovršení a plnosti Božího království. Děkujeme ti, že každého z nás znáš jménem a nemusíme být tak ztraceni v bezejmenném davu. Víš o nás jako o svých ovečkách, které někdy zabloudí a ztrácejí cestu. Děkujeme ti, že nám jdeš vstříc a že smíme slyšet a rozpoznávat tvůj laskavý hlas. Ty jsi položil svůj život za nás a přijal jej opět od Otce, abychom mohli být zachráněni a vstoupit na nekončnou pastviny věčného života.

Ty jsi dal příklad pravého a dobrého pastýře všem lidským pastýřům, těm, kterým byl svěřen zvláštní úkol v církvi učít, vést a rozdělovat svátostný pokrm k prospěchu společenství.

S pokorou, s vědomím nedostatečnosti, ale i s důvěrou v tebe, přijímám svůj úkol tvého služebníka. Děkuji ti za Církev československou husitskou, za všechny sestry a bratry.

Děkuji ti, že nás ve své nepomíjivé a trpící lásce vedeš k pokoji a jednotě. Dej, abychom i my sloužili jednotě tvého lidu.

Ochraňuj nás před mocí zla a vším, co škodí jednotě stáda, co nás vzdaluje tvému království.

Jsme tvůj lid – ovce, které paseš.

Chvála buď Hospodinu a jeho Synu Ježíši Kristu, našemu pastýři v Duchu svatém na věky věků.

Amen.

Požehnání patriarchy

Žd 13,20-21

A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, nechť vás posílí ve všem dobrem, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků!

Amen.

U prezence - přednostka archivního odboru ÚÚR Olga Štěpánová a prof. Milan Salajka

ZPRÁVY

Vzpomínka

V neděli 1. října by se můj zesnulý manžel, emeritní pražský biskup JUDr. Josef Kupka dožil 90 let. Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.

Drahomíra Kupková,
manželka s rodinou

K výročí Jana Žižky

Náboženská obec Praha 3 – Žižkov si ve čtvrtek 12. října v 17 h připomene výročí Jana Žižky přednáškou PhDr. Jany Koblíkové: Jan Žižka a jeho vojenský řád. Všichni jsou srdečně zváni na přednášku i na malé pohoštění.

(rst)

Pozvánka

Slavnostní zahájení akademického roku 2006/2007 na Husitské teologické fakultě UK v Praze se uskuteční v pondělí 2. října od 10 h v aule fakulty, Pacovská ulice 350, Praha 4.

Program:

- *10.00 projev biskupa
- *10.15 projev děkana
- *10.30 pozdravy hostů.

Součástí slavnostního zahájení bude výstava fotografií maďarského fotografa Kristiana Ujlakiho.

(red)

Bezdomovec

Peter Krošlák, ktorý chodí do nášho spoločenstva v Bratislave, odcestoval 21. 9. do Kapského Mesta. Čo je na tom zvláštneho?

Asi pred rokom sa objavil u nás mladý muž, ktorý sa posadil a vyžarovalo z neho trochu smútku, trochu samoty a keď som sa s ním stretol po bohoslužbách, kultivovane mi vysvetlil, že nemá kde bývať. Bol iný, než na ktorých som bol zvyknutý. V priebehu pol roka urobil na sebe kus práce. Pracuje, dvakrát prišiel na bohoslužby aj so svojím synom, ktorý žije teraz so svojou matkou, začal plniť svoje povinnosti a asi pred týždňom nám oznámil: „Idem do Kapského Mesta hrať futbal za Slovensko na medzinárodnom turnaji bezdomovcov.“

Je to zvláštne. Čistý, umytý, usmieva-vý. A z toho jasne plynie – nemať domov ešte neznamená nemať morálku. Chodí upravený, pozná svoje povinnosti, usmieva sa.

Jan Hradil

PodĎakovanie

Týmto Cirkev československá husitská na Slovensku ďakuje ústrednej rade za zbierku na opravu fary v Liptovskej Osade. Zbierka, ktorú sme obdržali, činila 27 880 Kč. Suma bola prevedená podľa kurzu ČSOB s manipulačným poplatkom, takže do pokladnice cirkvi bolo prijaté 35 246 Sk. Za toto vám úprimne ďakujeme a len pre úplnosť oznamujeme, že kostol a faru v Liptovskej Osade sme vysúdili od obce po 14 rokoch súdnych ťahaníc v totálne zúboženom stave.

Na byt farára a modlitebnu sme doteraz vynaložili: na vybudovanie kúpeľne: 57 120 Sk; vybudovanie septiku: 55 479 Sk; vybudovanie kuchyne: 16 745 Sk + príspevok kostola sv. Mikuláša v Prahe 21 740 Kč; vybavenie

Dňa 18. septembra odovzdal ThDr. Jan Hradil, Th.D. čestné občianstvo mesta Újezd u Brna prof. ing. Václavovi Klausovi, CSc., prezidentovi Českej republiky. Prezident sa zdržal v Újezde 2,5 hodiny. (dr)

modlitebne nábytkom: 42 660 Sk. Na vybudovanie ústredného kúrenia je príspevok farského úradu u sv. Mikuláša v Prahe na kotol vo výške 34 164 Kč. Teraz zahajujeme rozvod ústredného kúrenia (106 965 Sk) a stavbu komína (55 000 Sk). Celkovo bolo teda doteraz vynaložené: 333 969 Sk a 55 904 Kč.

Diecézna rada Bratislava

Koncert v Lounech

V nedeli 1. října vystoupí ve Sboru dr. Karla Farského v Lounech hudební dvojice Ondřej Kříž (akustická kytara, zpěv) a Zuzana Jukešová (akordeon) s vlastním repertoárem ve stylu šansonu. Vstupné dobrovolné. Jste srdečně zváni.

NO Louny

Pozvání VERITAS

"O Mistru Jeronýmovi Pražském" zní titul přednášky, kterou prosloví Mgr. Miroslav Frydrych, emeritní českokobratrský farář, na 24. semináři historické společnosti VERITAS. Seminář věnovaný významné osobnosti české reformace, od jejíhož upálení 30. května 1416 v Kostnici uplynulo letos 590 let, se bude konat opět v Pardubicích v sálku na faře Českokobratrské církve evangelické, jež se nachází v ulici Sladkovského č. 638, a to v sobotu 21. října v 10 h. Všichni jste srdečně zváni.

K ul. Sladkovského jedou od nádraží trolejbusy č. 2 a 13 do stanice Třída Míru (třetí zastávka).

Fara je ještě několik domů za evangelickým kostelem.

(lh)

Sborník AKT

K 60. výročí založení Akademického klubu Tábor vydalo brněnské středisko nevelký, ale milý sborník se stručnými vzpomínkami a upomínkami na život v klubu. Na 35 stránkách se čtenáři dostávají v člancích, dopisech a fotografiích poznání, čím bylo toto společenství charakterizováno. Byla to touha po čistém životě a přátelství z víry.

Původní znak Akademického klubu Tábor byl kalich s heslem T.G.M.: "Tábor je náš program". Objevoval se v různých tiscích s programem a ozdobil také obálku Sborníku 2006. Současný členové tím dávají najevo,

že myšlenková cesta, kterou si AKT v roce 1946 výtýčil, zůstává klubu vlastní i dnes.

Presvědčivé jsou články o vzniku střediska v Brně, o prvních osobních setkáních při klubových večerech, která mladé lidi po II. světové válce sjednocovala v touze po mravní obrodě národa a po radosti z dobra a lásky, podávané křesťanstvím. Sborník zachycuje vzpomínky ještě současníků na společenství v AKT, z něhož si odnesli do života mnohá obdarování jak z přednášek, tak ze společenství. Patří mezi ně trvalá přátelství až do dnešních dnů, obnovení osobní víry, která mnohé přivedla ke službě v církvi, vzájemná porozumění, jež mnohdy vedla až k manželství, i upevnění životní cesty ve víře, z níž čerpali sílu v těžkých chvílích života. Jen některá osobní vyznání se dostala do Sborníku, ale díky i za ně!

Uplynulo již 60 let od založení Akademického klubu Tábor, avšak pamětníci i noví členové se dívají do budoucnosti s nadějí. Připravují pravidelná měsíční setkání při přednáškách a besedách, společné vycházky i každoroční sjezd klubovníků z jiných měst. Při letošním jubilejním setkání 13. května byla proto na zahradě pracovního střediska naší církve v Brně zasazena krásná lipka. Přejeme Akademickému klubu Tábor, aby byla znamením síly a růstu i pro jeho činnost do dalších let.

S. Skálová

Studijní den ERC

6. studijní den Ekumenické rady církví v České republice proběhne 19. října od 9 do 15.30 h v Komenského sálku v budově úřadu ústřední rady naší církve. V rámci tohoto studijního dne se podíváme na rodinu z pozic teologa, sociologa, psychologa i lékaře, budeme diskutovat o problémech, které s sebou rodinný život přináší a seznámíme se s různými denominačními pohledy na rodinu.

Přednášejícími budou: PhDr. Hana Maříková, PhDr. Ludmila Trapková, MUDr. Vladislav Chvála, ThDr. Karel Taschner a Mgr. Jana Šilerová. Konferenční poplatek na osobu činí 70 Kč. Účast laskavě potvrďte do 13. října na e-mail: info@ekumenickarada.cz nebo na tel.: 271 742 326.

(red)

KALENDARIUM – ŘÍJEN

2. 10. 1421 - Obležené město Žatec odrazilo několik křížáckých útoků a s pomocí spojených husitských vojsk vyhnalo nepřítele ze země.

2. 10. 1471 - Polský král Kazimír IV. zahájil vojenské akce proti Matyáši Korvínovi tažením do Uher; to však skončilo neúspěšně (především pro nedostatek peněz). Kazimírovi se přitom nabízelá šance získat uherskou korunu pro svého druhého syna, prince Kazimíra (v Uhrách rostla nespokojenost s Matyášovou vládou, mluvčím opozice byl arcibiskup ostrihomský Jan Vitéz).

2. 10. 1861 - Oficiálně byly potvrzeny stanovy pražského pěveckého spolku Hlahol. Jedním z prvních sbormistrů byl B. Smetana.

2. 10. 1946 - Zemřel v Praze Eduard Bass (* 1. 1. 1888 v Praze) - novinář, kabaretiér a spisovatel, vlastním jménem Eduard Schmidt, v jehož díle se projevovala jeho důvěrná znalost nejrůznějších prostředí spolu s reportérskou pohotovostí, lidovým humorem i intelektuální parodičností.

3. 10. 1866 - Ve Vídni byla podepsána mírová smlouva mezi Itálií a Rakouskem, která potvrdila odstoupení Benátska a znamenala i formální uznání Italského království.

3. 10. 1861 - Narodil se v Hněvšíně u Slap František Drtina (+ 14. 1. 1925 Praha) - filosof a pedagog, důsledný stoupenec Masarykovy politiky. Byl mj. spoluzakladatelem a redaktorem filosofického časopisu Česká mysl, časopisu Pedagogické rozhledy. Prosazoval mimo řady dalších požadavků přístup žen ke vzdělání a nutnost všestranné výchovy k humanitním ideálům, jako je náboženská tolerance, lidskost, porozumění atd. Jeho filosofie "etického humanismu" navazuje na dílo Chelčického, Komenského a dalších. Hlavní jeho prací je Myšlenkový vývoj evropského lidstva (I., II., 1914, 1926).

3. 10. 1901 - Narodil se v Brně František Halas (+ 27. 10. 1949 v Praze) - básník, který patří k nejvýznamnějším českým básníkům 20. století.

3. 10. 1941 - Byl v Praze popraven Josef Balabán (* 5. 6. 1894 v Oborech u Příbrami) - československý důstojník a představitel protinacistického odboje.

4. 10. 1896 - Zemřel v Dole u Libčic nad Vltavou Julius Grégr (* 19. 12. 1831 v Březhradu u Hradce Králové) - politik a novinář.

4. 10. 1906 - Narodil se v Brně Ladislav Pešek (+ 13. 7. 1986 v Praze) - herec.

4. 10. 1941 - Byl popraven v Praze-Ruzyni Otakar Klapka (* 27. 4. 1891 v Ranně u Hlinska) - politik, pražský primátor a účastník protinacistického odboje.

5. 10. 1761 - Narodil se v Chřibské Tadeáš Haenke (+ 31. 10. 1817 v Buxacaxie v Bolívii) - botanik, lékař a cestovatel, který mj. jako první Evropan nalezl a popsal Viktorii královskou.

5. 10. 1781 - Narodil se v Praze Bernard Bolzano (+ 18. 12. 1848 v Praze) - filosof a matematik, který po sobě zanechal rozsáhlé dílo, např. Vědosloví, Paradoxy nekonečna, O nejlepší státi - zahrnující náboženskou výchovu, spisy filosofické a matematické studie. Věřil v nezastupitelnou roli rozumu ve vývoji společnosti, výrazně ovlivnil myšlenkový svět mnoha svých současníků. Jeho význam, bezesporu dosahující evropského formátu, byl však plně doceněn až v našem století.

6. 10. 1781 - Císař Josef II. požadoval od státní rady souhlas s veřejným vyhlášením připravovaného uzákonění náboženské tolerance.

8. 10. 1941 - Gestapo zahájilo Akci Sokol, masový úder proti české tělovýchovné organizaci Sokol, kdy došlo k zatčení členů vedení, župních funkcionářů i části členstva sokolských jednot. Postiženo bylo asi 1500 sokolů, většina poslána do koncentračních táborů. 12. října byla Česká obec sokolská rozpuštěna a její majetek zabaven. Sokol byl zakázán již v dubnu t. r.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Petrova osmisměrka

V	N	O	M	I	Š	Z	J	Í	T
A	Y	J	A	E	R	A	S	E	C
O	S	Z	I	A	M	P	Á	S	T
T	E	S	N	L	Ř	Ř	CH	T	A
Š	U	P	L	Á	Č	E	U	Á	R
O	H	O	B	K	N	N	D	R	Á
P	O	Y	H	S	Á	Í	I	K	K
A	R	A	V	O	P	I	L	I	F
N	A	T	S	Á	K	M	O	Ř	E
J	U	D	E	L	S	Á	N	T	Š

apoštol, Cesarea, Duch, Filipova, hora, jít, kárat, kohout, moře, následuj, Pán, pást, pláč, rybář, skála, stan, Šimon, třikrát, vyznání, zapření

(Řešení z minulého čísla: Vytrvalost)

Jana Krajčířiková